

BABYDIEREN, EEN SUCCESVERHAAL

Een ontmoeting met museologe Cécile Gerin

Kinderen van 3 tot 8 jaar: het is een groep waarvoor de federale musea zelden tentoonstellingen organiseren. Ze komen dan ook massaal op bezoek in de expo *Babydieren*, die tijdens de eerste 7 maanden al meer dan 76 000 bezoekers mocht ontvangen! Vanwaar dit grote succes? Een gesprek met Cécile Gerin, conceptverantwoordelijke en coördinator van het project.

De expo Babydieren werd ontwikkeld voor 3- tot 8-jarigen, een doelgroep die bij museumtentoonstellingen vaak uit de boot valt.

Hoe is het idee voor een expo voor 3- tot 8-jarigen ontstaan?

We hadden zin om een nieuw publiek te bereiken. De 3-tot 8-jarigen komen naar het Museum met hun broers en zussen, maar onze expo's richten zich meestal op oudere kinderen. Het project stond al een hele tijd op onze verlanglijst.

Op welke manier is dit project vernieuwend?

Natuurlijk is de leeftijd van het bereikte publiek belangrijk. Maar het is ook de manier waarop de expo werd ontwikkeld die vernieuwend is. Alles werd uitgedacht en gemaakt op maat van de kinderen: de meubels, de sfeer in kleuren en texturen, de manier van communiceren (zonder geschreven tekst) en natuurlijk het onderwerp. Bovendien is ons team naar de kinderen in de klas getrokken voordat de tentoonstelling werd uitgedacht, om het publiek en hun verwachtingen beter te leren kennen.

Cécile Gerin in het kort

Cécile Gerin: 'Werken met kinderen is enorm verrijkend. Er komt zeker een vervolgverhaal op deze tentoonstelling.'

Leeftijd: 45 jaar

Functie: Projectverantwoordelijke bij de dienst Ontwikkeling van tentoonstellingen

Hobby's: diepzeeduiken, bergwandelen, lezen

Studies: Bio-ingenieur

Andere gerealiseerde museumprojecten:

- Tijdelijke tentoonstellingen: *Fatal Attraction* (2001, met Michèle Antoine), *Olympische Spelen bij de Dieren* (2004), *Moord in het Museum* (2006)
- Permanente tentoonstellingen: Galerij van de Evolutie (2009, met Michèle Antoine), *BiodiverCITY* (2010),
- Huidige projecten: bewerking van een expo over de hersenen (tijdelijke expo vanaf juni 2014 in het Museum), ontwikkeling van de toekomstige zalen over de biodiversiteit op aarde (2017?)

Hoeveel tijd was er nodig om het concept en de tentoonstelling te ontwikkelen?

In totaal 20 maanden, waarvan 6 maanden voor de voorbereiding en 14 maanden voor de ontwikkeling van de scenografie en voor de productie. De expo werd gemaakt in een internationale samenwerking met het 'Muséum d'Histoire naturelle' in Toulouse, die de expo heeft gecoproduceerd en de helft van de getoonde specimens heeft voorzien.

De expo is 'getest en goedgekeurd door 3- tot 8-jarigen'. Wat houdt dat precies in?

We zijn naar scholen getrokken om er te praten met een panel van 600 leerlingen (Nederlandstalig en Franstalig). Zo konden we aftoetsen wat ze al kennen, de thema's die hen interesseren, de vragen die ze zich stellen: 'Wanneer zijn we groot?', 'Wat eten baby's?' en 'Wie zorgt er voor hen?' Over deze drie thema's wordt uiteraard uitgeweid in de expo.

Verder hebben we de spelletjes en verhaaltjes steeds bij hen getest, om zeker te zijn dat ze de boodschap en/of de regels van het spel goed begrepen en om indien nodig veranderingen aan te brengen. De multimediatoepassingen werden getest in het Museum zelf, met een panel van jonge bezoekers.

Ook nu nog blijven we alles opvolgen: onze collega's van het Publiekobservatorium observeren regelmatig de manier waarop kinderen de tentoonstelling en de tentoongestelde objecten benaderen.

Cécile Gerin: 'Tot onze grote verrassing zijn kinderen niet bang voor de dood op zich. De reactie op de genaturaliseerde babydieren in de tentoonstelling is daarom niet negatief.'

Is de perceptie van een natuurwetenschappelijke tentoonstelling anders bij de allerkleinsten? Heb je daar leuke anekdotes over?

Tot onze grote verrassing zijn ze niet bang voor de dood op zich. Het is de manier waarop een volwassene de dood voorstelt die hen angst aanjaagt. De reactie op de genaturaliseerde babydieren in de tentoonstelling is daarom niet negatief. Wat hen wél beangstigt is de afwezigheid van ouders, met daaraan gekoppeld de vraag 'Wie gaat er voor mij zorgen?'

Dieren maken deel uit van de wereld van de allerkleinsten: boeken, verhalen, tekenfilms, knuffels, ontdekkingen bij de kribbe of op school. De expo geeft hen de mogelijkheid de dieren 'in het echt' te zien, met heel wat specimens, spelletjes, interactieve toepassingen, en biedt zo een antwoord op hun ontdekkingsdrang.

De allerkleinsten snakken naar kennis en zijn nog niet gevormd door de overtuigingen van volwassenen. Bovendien zijn ze geboren met de wetenschappelijke benadering in zich. Ze nemen de tijd om te observeren en formuleren een hypothese. Ze zijn niet bang om zich te vergissen en zitten vol fantasie. Ze kaatsen meteen terug bij andere hypothesen. Het is een fantastisch publiek.

Wie zijn de voornaamste bezoekers van de expo?

We zien erg veel families: kinderen worden vergezeld door ouders en/of grootouders. Maar er zijn ook heel wat groepen die de expo bezoeken.

Moeten de kinderen door een volwassene worden begeleid?

Gezien hun leeftijd zijn de kinderen uiteraard vergezeld door een volwassene. Maar ze kunnen de expo zeker in hun eentje bezoeken, afhankelijk van hun wensen of van de drukte in de zaal. Anderzijds is de expo zo ontwikkeld om de communicatie, interactiviteit en gezamenlijke ervaringen tussen kind en volwassene te stimuleren.

Wat is het doel van de expo? Wat onthouden de kinderen?

Net zoals volwassenen onthouden kinderen vaak anekdotes. In de expo werd alles in het werk gesteld om hen niet alleen de wereld van de dieren te laten ontdekken, maar ook die van henzelf anders te benaderen. Ze stellen zich de vraag 'En ik? Was ik ook zo?'. Heel vaak horen we in de zaal hoe ouders hun kinderen vertellen over hun geboorte, eerste stapjes, eerste hapjes ...

Wat zijn de eerste conclusies die je kan trekken na 7 maanden?

Deze tentoonstelling is een echt succes. Het beoogde publiek, waarvoor weinig gelijkaardige projecten bestaan, was zonder meer vragende partij. En werken met kinderen is zo verrijkend en stimulerend: het is een heerlijk publiek.

Komen er in de toekomst nog andere projecten voor deze doelgroep?

Op dit moment is het nog niet helemaal duidelijk, maar er komt zeker een vervolgverhaal! We hebben er echt zin in.

Over de tentoonstelling *Babydieren*

Vier richtlijnen die werden gevolgd bij de realisatie

- Een onderwerp voor de allerkleinsten, waarmee ze zich kunnen identificeren: *'ik word geboren en word autonoom'*
- Hun ritme aanhouden om hun nieuwsgierigheid aan te wakkeren: *'Vergissen mag, daar leer je van'*
- Voor een publiek dat nog niet kan lezen: *'Ik gebruik mijn lichaam om te experimenteren'*
- Een expo die is aangepast aan hun smaken en hun kunnen: *'Door hen getest en goedgekeurd!'*

In de expo *Babydieren* vind je

- 75 tentoongestelde babydieren, 30 beeldverhalen, filmpjes op multimediaschermen, educatieve spelletjes, ...
- 6 zones: de geboorte, bedreigingen en bescherming, leergedrag, de vitale functies, de ontwikkeling en autonomie.

Extra's bij onze Educatieve dienst: atelier voor groepen

- Thema's: wat is een familie, hoe herkennen moeders en kinderen elkaar, rol van ouderzorg, verschillende groeiwijzen ...

- Aanpak: rollenspel, verhalen verzinnen, knutselen
- Doelpubliek: 3de kleuterklas tot 2de leerjaar
- Duur: 120 minuten

Extra's bij de tentoonstelling

- Een gratis parcoursboekje van WWF, waarin 5 bedreigde diersoorten worden voorgesteld;
- Het boek *Babydieren – Vertel me een verhaal*, met twaalf woordeloze stripverhaaltjes uit de expo en een begeleidend boekje om gezellig samen te lezen;
- In de Museumshop vind je een kleurboekje, kinder T-shirts en drinkbekers met afbeeldingen uit de expo. Er is ook een selectie knuffels, spelletjes, boeken ... met het thema babydieren;
- Het liedje *Zo snel groot*, dat speciaal voor deze expo werd geschreven door de Belgische groep Lili en haar familie.

Meer

www.natuurwetenschappen.be

